

LIITE 6 – Granö

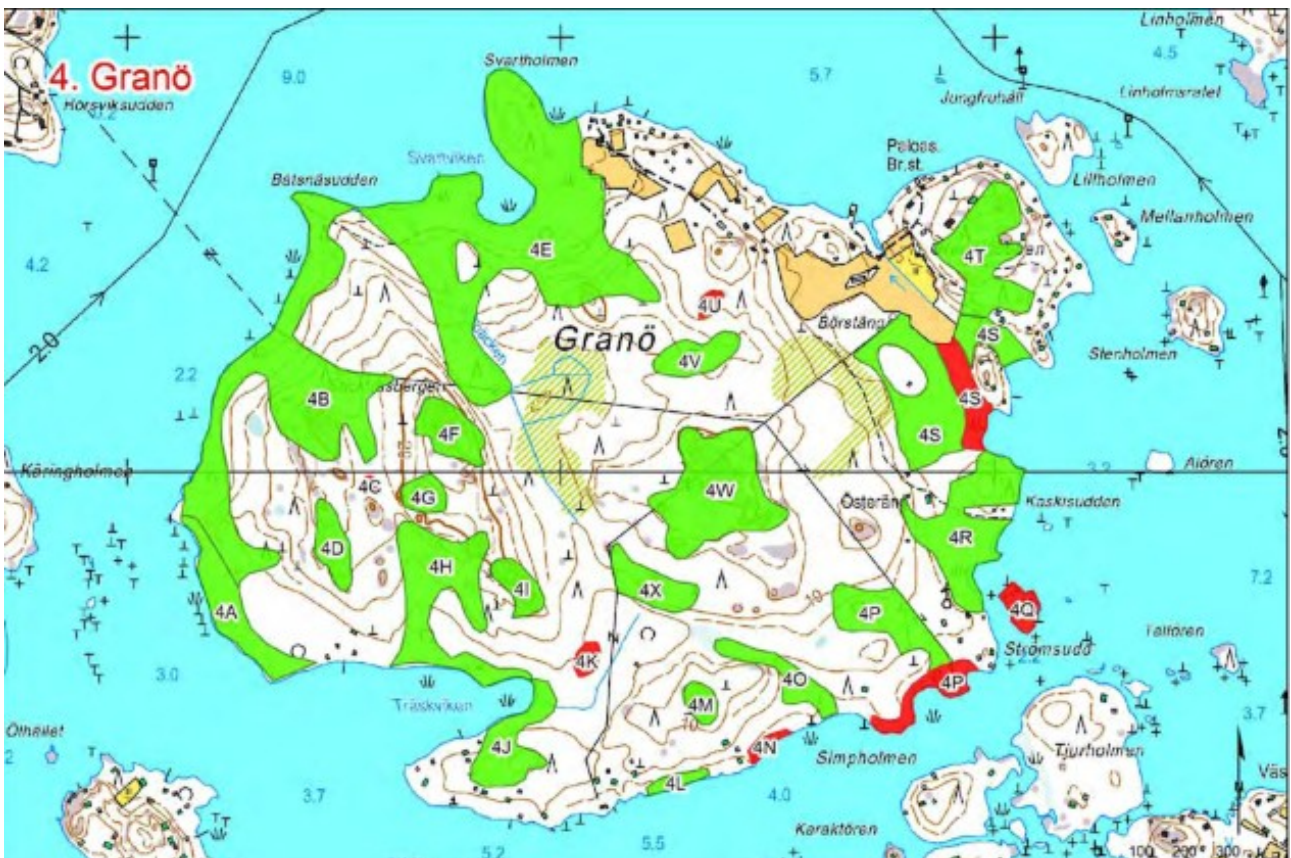
Ote MALU-raportista:

4. Granö

Kunta: Sipoo

Karttalehti: 2034 09, 2043 07

Kuvaus: Granön saari muodostaa laajan, erityisesti metsiltään valtakunnallisesti arvokkaan kokonaisuuden, johon liittyy myös huomattava määrä rakentamiselta säästyneitä merenrantoja. Noin kolmasosa saaren pinta-alasta muodostuu luonnontilaisista, luonnontilaisen kaltaisista tai muuten biologisesti erityisen arvokkaista elinympäristöistä käsittäen iäkkäitä, runsaslahopuustoisia kangasmetsiä, lehtoja, metsä- ja avoluhtia, kivennäismaan tulvametsää, reheviä korpia, rämeitä ja puustoltaan poikkeuksellisen vanhoja kalliometsiä. Nämä alueet on kuvattu erikseen osa-alueina A–X. Saaren länsiranta sekä Svartvikenin ja Svartholmenin ympäristö sekä Strömsuddin ja Kaskisuddenin välinen osa-alue ovat valtakunnallisesti arvokasta aluetta. Loppuosa saaresta koostuu muutamasta pienehköstä avohakkuualasta, saaren keski- ja itäosan taimikoista, länsiosan nuorista ja varttuneista, pääosin melko pitkään metsätaloustoimien ulkopuolella olleista mänty- ja kuusivaltaisista talousmetsistä, keski- ja itäosan pääosin varttuneista, kuusivaltaisista, niin ikään melko pitkään metsätaloustoimien ulkopuolella olleista talousmetsistä, sekä saaren eteläosan iäkkäistä talousmetsistä. Kasvupaikkatyypiltään valtaosa näistä edustaa tuoretta kangasta. Rakentamattomat rannat ovat Sipoon–Porvoon saaristossa suurharvinaisuus, ja Granössä tällaisia on paljon. Granön valtakunnallisesti merkittävien luonnonarvojen säilyttämisessä oleellisinta on turvata jatkossakin rantojenrakentamattomuus, sekä nykyisten luonnon arvohteiden säilyminen koskemattomana. Noin viidesosa saaresta on rakennettuja tontteja ja peltoalueita.

4A. (1) Granön lounaisrannalla sijaitsee kapea merenrantaniitty ja (2) mäntyvaltaista, varttunutta hiekkamaan meritulvavaikutteista metsää, jossa sekapuuna koivua. Runsaasti mänty- ja koivulahopuuta (METSU-luokka I). Tulvavaikutuksen vuoksi heinävaltainen kasvillisuus. Metsässä on paljon aaltojen tuomaa roskaa.

4B. (1) Rantaniitty jatkuu pohjoiseen päin kapeana vyöhykkeenä. Rannasta pois päin mentäessä valtaosin iäkstä, luonnontilaisen kaltaista kuusivaltaista sekametsää (METSU-luokka I), jossa järeänlahopuun määrä nousee parhaimmillaan useisiin kymmeneen kuutiometriin hehtaarilla. Kasvupaikkatyyppi vaihtelee tuoreesta kankaasta lehtomaisen kankaan kautta lehtoon. Rannan läheisyydessä kasvaa suuria tervaleppiä. (2). Itäisessä haarakkeessa on myös pieni luonnontilainen puolukkakorpi, saniaiskorpea sekä luonnontilainen, vanhapuustoinen kalliometsä. (2) Eteläosassa on vanhoja, metsittyneitä hiekkakuoppia.

4C. (2) Haarakkeen kaakkoispuolella on erillinen pieni luonnontilainen sararäme.

4D. (1) Osa-alueen B. eteläosan itään osoittavan nipukan lähellä on erillinen laikku luonnontilaista, vanhapuustoista kalliometsää.

4E. (2) Saaren luoteisrannalla, Svartvikenin ja Svartholmenin niemen ympäristössä on paikoin ruokoluhtaa, Svartholmenin eteläpuolella myös hiukan tervaleppäluhtaa. (1) Svartholmen on kuusivaltaista (koivua sekapuuna) tuoretta lehtoa, jossa on lahopuuta kymmeniä kuutioita/ha (METSU-luokka I). Svartvikenin etelärannalla on poikkeuksellisen suurien (järeys, pituus) tervaleppien hallitsemaa saniaislehtoa (METSU-luokka I). Tämän länsipuolella lehto jatkuu runsaslahopuustoisena saniaislehtona, jonka elävän puuston muodostavat iäkkäät kuuset, koivut ja tervalepät (METSU); (2) itäpuolella puolestaan entiselle niitylle syntyneenä, puustoltaan nuorempana tervaleppävaltaisena saniaislehtona johon on syntynyt runsaasti nuorta vaahteraa (METSU-luokka II). (1) Kohteen lounaisosassa Klåbäckenin ympärillä on puustoltaan (kuusi, koivu, tervaleppä) iäkstä, erittäin runsaslahopuustoista saniaislehtoa/lehtokorpimuuttumaa (METSU). Kohteen kaakkoisosan pohjoisluoteeseen viettävällä rinteellä on iäkstä, kuusivaltaista lehtomaisen kankaan sekametsää, jossa on lahopuuta kymmeniä kuutioita/ha (METSU I). Maastohavainto palokärjestä.

4F.–G. (1) Klåbäckenistä lounaaseen on kaksi erillistä laikku luonnontilaista, vanhapuustoista kalliometsää. F. Granönkorkeimman kohdan muodostavalla Stickträsbergenillä on yli 300-vuotiaita kilpikaarnamäntyjä ja keloja, myös kaksimuinaisranta.

4H. (1) Tråskvikenin pohjoisrannalla on lahopuustoista, kuusi-koivuvaltaista tuoretta lehtoa (METSU-luokka I-II), joka lännempänä vaihtuu lehtokorveksi. Lehtokorpi jatkuu pohjoisesta laskevaan notkoon isoalvejuurivaltaisena saniaiskorpena, jonka puusto koostuu haavasta, tervalepistä, koivusta ja kuusesta. Notkon ylärinteet ovat luonnontilaisten ruoho- ja mustikkakangaskorpien sekä runsaslahopuustoisien tuoreen kankaan kangasmetsän mosaiikkia.

4I. (1) Itäpuolella on erillinen laikku luonnontilaista vanhapuustoista kalliometsää.

4J. (1) Tråskvikenin pohjukassa tervaleppävaltaista saniaislehtoa ja (2) lehtokorpea, (1) siitä länteen luonnontilaisen kaltaista mäntyvaltaista sekametsää (METSU-luokka I); suuria vanhoja mäntyjä. (1) Mäessä vanha, nyttemmin erirakenteistunut mäntyvaltainen siemenpuualue, jossa runsaasti järeää mäntymaapuuta (METSU-luokka I). (1) Lahden eteläpuolella kasvaa kuusivaltaista, luonnontilaisen kaltaista sekametsää (METSU-luokka II).

4K. (2) Träskvikenin itäpuolella on laajalti lehdoksi muuttuvaa entistä niittyä, jonka luonnontilaisin osa muodostaa erillisen laikun osaksi MALU -aluetta (METSU-luokka II). Paikalla kasvaa keskijäreää haapaa.

4L. (1) Kaakkoisrannalla on lyhyt pätkä iäkstä, luonnontilaisen kaltaista, kuusi-mäntyvaltaista sekametsää (METSU-luokka I).

4M. (1) Tämän pohjoispuolella, mökkitontin takana on pieni laikku luonnontilaista, vanhapuustoista kalliometsää.

4N. (2) Mökkitontista itään päin rannalla on kosteaa rantalehtoa, tervaleppiä.

4O. (1) Rantaa pitkin koilliseen mentäessä on rannalta saaren sisäosiin päin jatkuva kaistale lehtokorpea.

4P. (2) Strömsuddin lounaispuolella on ruokoluhtaa ja pieni luoto. (1) Osa-alueen pohjoisosa on luonnontilaista, ruohoista–keskirehevää, sekapuustoista korpea, (1) loput luonnontilaisen kaltaista, iäkstä, kuusivaltaista lehtomaisen ja tuoreen kankaan sekametsää (METSU I-II), jossa paikoin runsaasti lahoppuuta.

4Q. (2) Strömsuddin koillispuolella on pieni luoto.

4R. (2) Saaren itärannalla, luodon kohdalta pohjoiseen on ruokoluhtaa, (1) sen länsipuolella erilaisia tervaleppäluhtia (METSU I) – mukaan lukien pienialaisesti luonnonsuojelulain mukaista tervaleppäkorpea. (1-2) Rannalta länteen päin mentäessä luonnontilaisen kaltaista, kuusivaltaista lehtoa/lehtomaista kangasta (METSU-luokka I-II). (1) Kaskisuddenin mäellä iäkstä, koivuvaltaista tuoreen kankaan sekametsää, jossa runsaasti lahoppuuta (METSU I), tämän itäpuolella rannassa erittäin runsaslahoppuustoista lehtipuuvaltaista lehtoa (METSU I), länsipuolella myös lehtipuuvaltaista tuoretta/kosteaa lehtoa (METSU I-II).

4S. (1) Kaskisuddenin pohjoispuolella on laaja, allikkoinen tervaleppäluhta-alue (METSU I), jonka itäreunalla on (2) ruokoluhtaa. (2) Pohjoispuolella sijaitsee lehdoksi muuttumassa olevaa entistä niittyä. (1) Börstängin ympäristössä on erilaisia tuoreita ja kosteita, puustoltaan varttuneita lehtoja (METSU I). Puustona on koivua, haapaa ja tervaleppiä. Granöklobbenin suuntaan mentäessä on kosteaa–tuoretta, runsaslahoppuustoista, lehtipuuvaltaista (lepät, tuomi, raita,koivu) lehtoa (METSU I). Kasvistoa: punaherukka, vadelma, mesiangervo, hiirenporras, nokkonen, puna-ailakki,punakoiso, rantayrtti, myrkkyykeiso. Lahottajasienistä todettiin etelänsärmäkääpä.

4T. (1) Granöklobbenin eteläosassa on runsaslahoppuustoista, kuusivaltaista, iäkstä lehtomaisen kankaan metsää (METSU-luokka I), (1-2) pohjoisosassa luonnontilaisen kaltaista avokallioiden ja vanhapuustoisten kalliometsien mosaiikkia (METSU I – II).

4U. (2) Saaren pohjoisosan peltojen eteläpuolella on vanhaan turpeenottohautaun syntynyt luonnontilaisen kaltainen keskirehevä korpi/neva.

4V. (1) Sen eteläpuolella on laikku iäkstä, itäosastaan luonnontilaisen kaltaista, länsiosastaan puolestaan runsaslahoppuustoista, kuusivaltaista tuoreen kankaan sekametsää (METSU-luokka I).

4W. (1) Granön keskiosassa on luonnontilaisia kalliometsiä, joissa on huomattavan vanhoja (n. 350 v.) kilpikaarnamäntyjä (METSU-luokka I). (2) Niiden yhteydessä on keskiosassa erittäin vanhapuustoinen, luonnontilainen kangasräme (METSU I).

4X. (1) Tästä etelään sijaitsee erillinen laikku lahoppuustoista, lähinnä tuoretta kangasta ja edustavaa, osittain soistunutta, kuusivaltaista, iäkstä sekametsää (METSU-luokka I–II). Puustossa on tervaleppiä, kuusta, koivua, muussa lajistossa mm. hiirenporras ja kotkansiipi.

”Luoto Granön itärannalla. Saariston osayleiskaavassa Granön itärannalla, Strömsuddin pohjoispuolella oleva luotoon merkitty SU-1 merkinnällä.”

”Granön luoteiskulmassa sijaitseva Båtnäsudden on varttunutta mustikkatyypin sekametsää, jossa on useita isoja mäntyjä. Ranta on osin hiekkaista, osin kivikkoa. Båtnäsuddenin ja Svartholmenin välillä rantametsässä on paljon tervaleppää, osin mesiangervoaltaista tervaleppälehtoa. Rannassa on paikoin laaja ruovikkovyöhyke. Ruovikko erottaa myös Svartholmenin käenkaalioravanmarjatyyppin kuusikkoa/sekametsää kasvavan kärkiosan muusta saaresta. Svartholmenin rannat ovat lähinnä kivikkoa.”

”Träskvikenin perukassa on hieman tervaleppää, muuten lahden rantametsä on lehtipuuvältaista sekametsää. Lahden rantoja kiertää kapeahko ruovikkovyöhyke, joka on leveimmillään perukassa. Paikoin ruovikon ja rantametsän välissä on kapealti rantaniittyä. Granön länsiranta on matalaa, maaperä on monin paikoin hiekkaa, joten metsätkin ovat melko karuja puolukkatyyppin männiköitä. Länsirannalla on myös merkkejä vanhasta soranotosta. Rannassa on vaihtelevan levyinen ruovikkovyöhyke, jonka sisäpuolella on kuivaa hietikkoista niittyä, jolla mm. nurmikohokkia, ylempänä on mm. kanervaa ja variksenmarjaa. Paikoin rantametsä on kalliomännikköä. Pohjoisempana rantametsät ovat rehevämpiä ja kuusivaltaisia, paikoin on tervaleppää. Rannassa on vaihtelevan levyinen ruovikko ja sen ja metsän välissä on paikoin mesiangervovyöhyke. Saaren linnustosta mainittakoon pohjoisrannalla tavattu palokärki ja saaren länsiosassa pesivä mehiläishaukka (Solonen suull.).”

”Kaskisuddenin pohjoispuolella olevan ruovikkoisen lahden perukassa on rehevää tervaleppälehtoa. Itse Kaskisudden on kuusivaltaista mustikkatyypin sekametsää, rannat ovat lähinnä kivikkoisia, paikoin on kivikkoista matalakasvuista rantaniittyä. Kaskisuddenin eteläpuolinen metsä on lähinnä nuorta kuusikkoa ja harvennettua koivuvaltaista sekametsää. Rannat ovat ruovikkoisia Strömsuddiin saakka. Strömsuddenin lounaispuolella on kuusikkoista mustikkakorpea. Rannassa on ruovikkovyöhykkeen ja metsän välissä osin matalakasvuista kuivahkoa rantaniittyä. Ruovikon ulkopuolella on pieni lähinnä puolukkatyyppin sekametsää kasvava saari. Länteen mentäessä on ensin mustikkatyypin sekametsää ja sitten harvennettua nuorta männikköä ja mäntytaimikkoa, joka paikoin ulottuu rantaan asti. Lännempänä rannassa on mustikkatyypin kuusi- /mäntymetsää.